

Wellbeing a zapojení: dva pilíře opravdu efektivního učení

Praha, 11. 10. 2023

O wellbeingu ve školství se v posledních letech často hovoří. Nejčastěji se do češtiny tento termín trochu kosterbatě překládá jako stav osobní pohody a spokojenosti. Jak však mají učitelé wellbeing ve své praxi uchopit? Dá se nějakým způsobem měřit a hodnotit míru wellbeingu? A nemůže vést přemíra pohody a spokojenosti vlastně k pohodlnosti a být nakonec spíše na úkor učení?

„Termín wellbeing se objevuje ve Strategii vzdělávací politiky ČR do roku 2030 a propíše se také do Velké revize Rámcového vzdělávacího programu. Všichni intuitivně tušíme, že stav fyzické a psychické pohody je pro učení důležitou, ne-li nezbytnou podmínkou. Otázkou však zůstává, jak dosáhnout toho, aby se všichni ve školách, od mateřských až po střední, cítili skutečně dobře. Proto jsme se rozhodli seznat odborníky a hlavní aktéry v oblasti vzdělávání a inkluze a přispět tak k otevření debaty nad sledováním wellbeingu již u nejmenších dětí a nad rolí a kompetencemi pedagoga,“ vysvětluje Kristýna Titěrová, programová ředitelka neziskové organizace META, důvody, které vedly k uspořádání konference **Cítit se ve škole dobře aneb Wellbeing jako základ vzdělávání nejen vícejazyčných dětí.**

Účastníci konference měli jedinečnou možnost sledovat vůbec první veřejné vystoupení belgického profesora Ferre Laevers v České republice. Ferre Laevers je zakladatelem Centra Zkušenostního vzdělávání Katolické Univerzity v belgické Lovani a jeho práce stojí například za belgickým, australským i japonským předškolním vzdělávacím kurikulem. Laeversovo jméno je v zahraničí známé jako synonymum tzv. Leuvenské pozorovací škály, jejímž je autorem. Jedná se o nástroj, který pomáhá pedagogům koncept wellbeingu uchopit a pomocí jednoduchých indikátorů u jednotlivých dětí měřit a vyhodnocovat. Tato pozorovací škála v českém prostředí využívá například Asociace lesních mateřských škol a program Začít spolu.

Profesor Laevers poukazuje na to, že wellbeing není jedinou zárukou efektivního učení, a pouze pozitivní klima ve třídě a emocionální pohoda pro optimální rozvoj dítěte nestačí. Klíčovým slovem v procesu učení je pro něj zapojení, tedy stav cílevědomého zaujetí, hlubokého soustředění, ponoření do aktivity. *“Velmi ve zkratce můžeme říci, že wellbeing a zapojení přináší prospěch oběma stranám, učitel se rozvíjí, je plně zapojený a je spokojený, když vidí, jak se dětem daří,“* říká Ferre Laevers.

„Mám velkou radost, že téma wellbeingu a zapojení u odborné pedagogické veřejnosti rezonuje, o čemž svědčí velký zájem o účast na naší konferenci, kterou jsme streamovali i mimopražským zájemcům. Laevers přináší konkrétní nástroje, kterými lze procesy učení popsat, pojmenovat, nacházet silné i slabé stránky procesu, zaměřit se v tomto pozorování na každé dítě a vytvářet optimální podmínky pro všechny. Výhodou Leuvenské škály je do velké míry její nezávislost na jazyku, a proto je vhodná pro využití také u vícejazyčných dětí,“ uzavírá programová ředitelka METY Kristýna Titěrová.

KONTAKT PRO MÉDIA

Jaroslav Bartoš, bartos@meta-ops.cz, tel.: 731 619 924

META, o.p.s

Nezisková organizace, která pomáhá rodičům a dětem s migrační zkušeností zorientovat se v českém školství a v začlenění do společnosti. Zajišťuje kurzy češtiny jako druhého jazyka pro děti i dospělé. Vyučujícím a školám poskytuje poradenství ve vzdělávání dětí, které nemají žádnou či dostatečnou znalost češtiny. Nabízí semináře, metodickou podporu a materiály do výuky. Navrhuje a prosazuje systémové změny, které reflektují potřeby škol a vícejazyčných dětí, a které rozvíjí jejich potenciál. Prostřednictvím aktivit pro veřejnost se snaží podpořit otevřený dialog a porozumění mezi lidmi s migrační zkušeností a většinovou společností.

www.meta-ops.eu

STRUČNÝ ŽIVOTOPIS

em. prof. dr. Ferre Laevers

Prof. dr. Ferre Laevers je ředitelem Výzkumného centra pro zkušenostní učení na Univerzitě v Lovani (Belgie) a spoluzakladatelem Evropské asociace pro výzkum vzdělávání v raném dětství (EECERA). Převážná část jeho práce je spjata s inovativním projektem „Zkušenostní učení“, u jehož zrodu před více než 45 lety stál. Díky tomuto projektu vznikl rámec pro hodnocení a zlepšování kvality, který je využitelný pro širokou škálu kontextů – od kojenců a batolat v zařízeních poskytujících péči o děti až po využití pro profesní rozvoj v rámci dalšího vzdělávání.

Řada jeho konceptů, nástrojů a materiálů je inspirací pro pedagogy, školitele učitelů a výzkumné pracovníky ve více než 20 zemích od Finska po Jihoafrickou republiku, od Ekvádoru až po Japonsko.